

ใบงาน รัชสรรค์คำประพันธ์
กิจกรรม ทศนาบทประพันธ์ชั้นครู

“สามวัย”

เนาวรัตน์ พงษ์ไพบูลย์

เชื่อว่า คนสูงวัย เชื่อไปหมด	มากมายสิ่งกำหนด กฎความเชื่อ
เหมือนที่ฟังสุดท้าย ต้องใช้เรือ	อาศัยเพื่อ ข้ามยัง...ฝั่งชีวิต
วัยกลางคน สงสัย กันไปหมด	ไม่เชื่อกฎเชื่อเกณฑ์ ว่าเบนบิด
เหมือนอยู่กลาง วังวน คนละทิศ	จึงต่างคิด ต่างทาง ก็ต่างทำ
คนวัยรุ่น ล้วนอะไร รู้ไปหมด	ไม่มีกฎ กลไก ไร้สูงต่ำ
มีความฝัน ใฝ่ทะนง เป็นธงนำ	ไม่อยากย่อ เท้าชอย อยู่รอยเดิม
...ชีวิตเหมือน เรียงความ กำหนดรู้	บรรทัดสู่บรรทัด ตัดต่อเพิ่ม
ย่อหน้าใหม่ วัยใหม่ ได้ต่อเติม	ตั้งแต่เริ่ม เรื่องต้น จนจบความ
จากรู้ สู่สงสัย ไปถึงเชื่อ	อาจแก้ซ้ำ พร่ำเพรื่อ เพื่อก้าวข้าม
...แต่ชีวิต ...มีดี มีเลวทราวม	ไม่อาจตามกลับไป... แก้ได้เลย!

ใบงาน รัชสรรค์คำประพันธ์
กิจกรรม ทศนาบทประพันธ์ชั้นครู

“แรงอรุณ”

เนาวรัตน์ พงษ์ไพบูลย์

“ไม่ถามว่าอยากได้อะไรไหม

เราจะร่วมไปด้วยไปช่วยกัน

“ผมจะเป็นชวานาปลูกข้าวใหม่”

“ผมจะเล่นต้นไม้เป็นยักษ์ลิง”

“ฉันจะให้ดินสอสีคนละแท่ง”

“หนูจะเขียนสีเหลืองเป็นเครื่องบิน”

“ผมจะเขียนท้องฟ้าด้วยสีฟ้า”

“ถ้าฉันให้นมมือเธอถือเคียว”

จงฝันไป จงไปตาม ความฝันไป

ให้โลกนี้ ได้มี ชีวิตชีวา

เธอคือความ ฝันฝัน ของวันนี้

เธอคือความ จริงใจ ที่จริงจัง

แต่ถามใหม่อยากทำอะไรนั่น

ไปร่วมสร้างความฝันให้เป็นจริง”

“หนูจะเป็นชาวไร่ปลูกทุกสิ่ง”

“เราจะวิ่งไปสุดหล้าสุดฟ้าดิน”

“ผมจะเขียนสีแดงเป็นงานศิลป์”

“นกขมิ้นบินโฉบไปโดยเดียว”

“หนูจะเขียนทุ่งหญ้าด้วยสีเขียว”

“เราจะเกี่ยวดวงดาวในราวฟ้า” ๗

ไปเถิดไป ไปตาม ความปรารถนา

ร่วมแรงแห่ง ศรัทธา ประดาประดัง

เธอคือแสง รวี ของความหวัง

คือพลัง เรื่องแรง แห่งรุ่งอรุณฯ

ใบงาน รัชสรรค์คำประพันธ์
กิจกรรม ทศนาบทประพันธ์ชั้นครู

“สามตัวตน”

เนาวรัตน์ พงษ์ไพบูลย์

ตัวตนเรานี่ มีสามตัว	มัวมัวหม่นหม่น เวียนวน่วน
วางก็แตก แแบกก็หนัก ตักตวงตุน	ซุลมุน่วนวน กับตนตัว
ตัวที่หนึ่งคือตน ที่คนเห็น	ว่าเราเป็นนั่นนี่ มีดีชั่ว
เราก็ติดกับ มัน อยู่พันพัน	เกลือกกลัว ตัวนี้ ทั้งชีวิต
ตัวที่สอง คือตัวที่เราเห็น	ว่าเราเป็นนั่นนี่ เรามีสิทธิ์
เราต่อสู้อยู่ เราทำ ตามที่คิด	ทั้งรู้ถูก รู้ผิด วิกฤตวิกล
ตัวที่สาม คือตัวที่แท้จริง	ไม่วนวิ้ง วุ่นวาย ไม่สับสน
อยู่ตรงนี้ อยู่ที่นี่ ไม่เวียนวน	เป็นตัวตน ที่ตัวเรา ไม่เฝ้าดู
กระเจิงกระจัดพลัดพราก ไปจากตน	วังเวงกับวังวน จนสุดกู่
ทั้งสามตน ดูให้เห็น ไว้เป็นครู	ให้ได้เรียน ได้รู้ ... อยู่กับมัน !

ใบงาน รังสรรค์คำประพันธ์
กิจกรรม ทศนาบทประพันธ์ชั้นครู

คำชี้แจง : ให้นักเรียนแบ่งกลุ่มเป็นกลุ่มละ ๔ - ๕ คน แล้ววิเคราะห์บทประพันธ์ของ เนาวรัตน์ พงษ์ไพบูลย์ตามประเด็นต่อไปนี้

ชื่อบทประพันธ์.....

สาระสำคัญ

.....
.....
.....
.....
.....

ความมุ่งหมายของกวี

.....
.....
.....

กลวิธีการใช้ภาษา

- ฉันทลักษณ์.....
  - การใช้คำ .....
- .....

ข้อคิดที่สามารถนำไปปรับใช้

.....
.....
.....